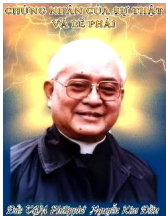

Thầy đừng lo bình an cho anh em, Bình an của Thầy, Thầy ban cho anh em, Thầy ban cho anh em không như thế gian ban từng, Lòng anh em đừng xao xuyến, cũng đừng sợ (Ga 14,27).

<http://thongtinberlin.de/diendan/nov/ducchanguyenkimdiennguoiithapduocgiuadem.htm>

Thuyết trình cho một cuộc họp trên Paltalk

Thưa Quý vị và các Bạn,

Khi chúng tôi đưa cho bài thuyết trình về các Tổng Giám mục Philippê Nguyễn Kim Điền người Thiếp Đuốc Giữa Đêm Đen, bạn thân tôi thấy nó vẫn còn nhỏ quá. Nếu không sao bạn coi là khiêu khích, tôi đã chọn Đức cha Nguyễn Kim Điền, về Giám mục Đức nhà. Ý tưởng này tôi lấy từ một hội thảo trình bày những thách thức của Đức Điền do cha Jean Maïs (Hội Thừa sai Paris) thực hiện năm 1987. Hội thảo đưa ra như sau:

"Đêm tối, bão bùng. Đèn thờ thờ trên ngôi nhà trên biển, bà cụ già già tay lái lái chiếc đèn dầu ám khói. Những người đánh cá đã ngủ và tôi vẫn thấy sóng gió ngoài khơi làm sao nhìn ra được ánh đèn mờ nhạt của bà. Bà sống như n ra các người vô cảm của mình. Và, lòng đầy quỵt, bà thu góp hết những thanh củi dành để sưởi ấm còn lại, chắt đèn, để m lửa. Đèn củi bốc cháy, chiếu sáng các một vùng những người sống gần biển. Những người không bao lâu, lửa tàn mà vẫn thấy bóng dáng con thuyền bà trông ngóng. Hết hoàng, bà vẫn kiên nhẫn thanh củi củi cùng các kẻp tít, châm lên mái tranh. Thoáng chốc, ngôi nhà biển thành khói lửa hồng,

h ng h c t a sáng ra bi n c .

R i thuy n có c p b n không? Có nhìn ra không ph ng h ng thoát hi m? Đức cha Nguyễn Kim Điền, sau khi k câu chuy n d ngôn này cho các linh m c c a ngài, m t bu i chi u tâm s , đã không cho bi t đ n k t. Ngài ch nói thêm, v t l : "Tôi, giám m c c a các b n, cũng đang đ t nhà đây" [1].

Th a Quý v và các B n,

N u ng i đ t nhà chính là Đức cha Điền, thì ngôi nhà b chm l a là Tòa T ng Giám Hu , ngôi nhà chung c a Tgp Hu . Con thuy n v t l n v i sóng to gió l n ngoài kh i ch có th là Giáo h i Công giáo Vi t Nam và thuy n tr ng chính là hàng giáo ph m Vi t Nam. T ng n đèn d u leo lét đ n đ ng c i và cu i cùng ngôi nhà r c cháy, tín hi u càng ngày càng m nh m và kh n c p, g n nh tuy t v ng.

T Th chung ngày 01.04.1975 đ n Th g i ông Nguyễn Văn Linh ngày 25.03.1988, m y tháng tr c khi l i tr n, dù là i phát bi u t i m t cu c h p công c ng, ho c th chung, th riêng, g i giáo ph n, g i chính quy n, hay g i cho hai đài truy n thanh Veritas và Vatican; dù nói v i chính quy n hay giáo dân, linh m c, tu sĩ, Tgm Nguyễn Kim Điền ch ý nói v i hàng giáo ph m, v i các đ ng nghi p c a mình và vì th đ ng trách nhi m tr c v n m nh c a H i Thánh t i Vi t Nam. T ng nói y bình th n, bi u l s bình an c a Đức Tin. Không ph i th bình an h ng th , yên thân.Càng không ph i th bình an an ninh tr t t c a nghĩa đ a, c a nhà tù. Mà là s bình an r c cháy l a Chúa Thánh Th n luôn tác đ ng trong lòng Giáo h i. Th y đã đ n ném l a vào m t đ t, và Th y nh ng c mong ph i chi l a y đã bùng lên! (Lc 12,49). Đc Điền đ t nhà, ngài không phá nhà. Đ t nhà đ gi nhà. Đ t lên ng n l a c a lòng tin đ đ ng v ng tr c phong ba và b c đi trong s bình an c a Chúa. Nh l i Chúa đ y: Th y đ l i bình an cho anh em, Bình an c a Th y, Th y ban cho anh em, Th y ban cho anh em không nh th gian ban t ng, Lòng anh em đ ng xao xuy n, cũng đ ng s (Ga 14,27).T ng nói tín hi u c a Tgm Nguyễn Kim Điền gói ghém trong 20 v n b n và có th chia thành 2 ph n.

Ph n m t v i Th ngày 1.4.1975 r i L i Phát bi u ngày 9.4.1975 trong l ra m t c a y ban Mắt tr n Gi i phóng Thành ph Hu . Ph n hai, t L i phát bi u ngày 15 tháng 04 năm 1977 đ n

Sống chết với đoàn chiến

Sống Phúc Âm Chúa Giêsu đến tận cùng.

Độc Địch sinh năm 1921. Thập phong linh mục năm 1947. Giáo sư, rồi giám đốc Tiếu học viện Sài Gòn. Nhờ vậy cũng là theo tiếng Chúa gọi cách đặc biệt. Nhờ linh mục Nguyễn Kim Địch của người đồng cấp sinh Phúc Âm cách triệt để hơn, nên khi được biết đến "Anh em hèn mọn Charles de Foucauld" thì ngài nhận ngay ra con đường Chúa đã chọn cho mình. Năm 1955, linh mục Nguyễn Kim Địch xin thôi chức và gia nhập tu hội Tiếu đồ Charles de Foucauld. Sau 2 năm thực tập bên sa mạc Sahara, ngài hăng hái hơn như "anh em hèn mọn của Phúc Âm". Tại đây, rong ruổi trên mênh mông đồng cỏ thôn quê đến thành phố và chỉ cưỡi lừa, hoặc làm thợ hồ, thợ xây, anh em hèn mọn Nguyễn Kim Địch sống và rao giảng Phúc Âm giữa lòng nghèo khổ, nghèo khó.

Cuối năm 1960, bà Tòa Thánh Vatican bổ nhiệm làm giám mục. Lm NKĐ tiếp chức, nhậm chức vì đức vắng mặt mà chấp nhận chức giám mục Công Giáo, rồi Giám mục và cuối cùng Tổng Giám mục Huế. Trong bút ký ghi ngày 8 tháng 12 năm 1960, linh mục Nguyễn Kim Điền viết: "Chân thành mà nói, tôi không tâm mà không thể hiểu nổi. Đức Giám mục Tòa Thánh nói rằng tôi không có thể khước từ. Tôi xin chấp nhận sự mệnh này như là một đón nhận Thánh Giá..." Và Thánh Giá thực sự chấp nhận giám mục Nguyễn Kim Điền. Đức cha thì không được tiếp tục làm anh em hèn mọn của Phúc Âm để thực hành với người lao động, với đám dân nghèo. Nhưng đâu Đức cha có nghĩ rằng, trong công việc Tổng Giám mục, ngài sẽ phải tiếp tục phải vất vả con người nghèo khó, con người bị áp bức trong những điều kiện khó khăn gập ghềnh. Không thể nào chấp nhận thực tại trong lịch sử nước nhà.

Đòi Tội do Tôn giáo Thực sự và quy định bình đẳng công dân.

Như mọi người đều biết, chính quyền mới đã sớm mất mặt. Cho rằng rằng không kháng chiến, nhậm chức và nắm quyền chính quyền, đảng CS Việt Nam với vũ thu vét (mìn Nam như nhà, mìn Bắc như hàng), áp đặt, đàn áp. Và cũng từ đây, Đức Giám mục đi xa với họ theo việc họ làm. Hai đề nghị cho phép ngài lên tiếng. Một cách như những ngành danh thép, bất ngờ, khác nào người nhà bị lên giá đêm đen hay nhất bữa giáng xuống tay bằng công lý.

Phát biểu ý kiến ngày 15.4.77 [3].

Ngày 15.4.77, một buổi họp do Mặt trận Tổ quốc Bình Trị Thiên và Tp Huế tiếp chức, nói là để thông báo, kết thúc là để họp tiếp cộng đồng tôn giáo, nhân với chính quyền bắt giữ 6 nhà sư của Phật giáo Việt Nam Thành phố Huế phái đến Quang Trung Tp Huế Chí Minh. Được các mặt phát biểu, Đức Giám mục không đi vào nội dung [4] sự kiện mà người của UBND Tp HCM với trình bày: "Cá nhân tôi, tôi không có ý kiến gì cả. Với đức quan sát tin tức, kết nghĩa lý do là nhiệm vụ của chính phủ. Tôi chỉ muốn san sẻ với các vị lãnh đạo Phật giáo những kinh nghiệm mà trước đây chúng tôi đã phải chịu trong vùng Vinh Sơn". Rồi Đức Giám mục lý giải thuyết phục cho phía các tôn giáo: "Chúng tôi chắc chắn là không có ai trong buổi họp có thể chấp nhận hành động đi đến tận trong bản thông cáo của chính phủ". Nói một cách khác, cho là sự việc đã xảy ra đúng như chính quyền thông cáo (mà có ai để gây thêm tin chính quyền đây?), cho là có những kẻ đưa vào tôn giáo để xách động này nọ đi, "Sự kiện mà chính phủ với giải thích và trình bày cho chúng ta nghe, chắc là một sự kiện điển hình". Như muôn vàn sự kiện tiếp xảy ra hàng ngày trong xã hội, có thể chấp nhận trên trang 1 của báo chí những công việc có gì đáng cho chính quyền các cấp phải làm rùm beng! Và đây, tiếng nói mới vào lại tại chính quyền: "Nhìn vào chuyện như vậy đã xảy ra và còn sẽ xảy ra trong tương lai, nếu chúng ta không giải quyết nguyên nhân căn bản của nó. Theo thói quen của chúng tôi, nếu thực ra có những công việc tôn giáo gây rối loạn chẳng hạn, chắc vì không có thể do tín đồ gây. Thế nên chúng ta nói, tôi

không thoả mãn với chính phủ và chánh sách từ do tín ngưỡng”. Rồi ngài kể ra một loạt những hạn chế, truy bức, vu khống, mắng lèn... Riêng người công giáo “có công tâm tưởng mình là công dân hạng hai”, “trong giới công nhân, công viên chức, binh viên hay giáo viên, thế nào người công giáo đều cho là tiên tiến; những người khác rồi cũng không tiếp tục làm việc được, vì là công giáo. Đi xin việc làm hoặc bắt chửi, hoặc gặp khó khăn trong việc làm, muợn bị bắt cản do thì đều có rồi tại cho bị bắt là bắt đạo hay đi nhà tù nữa là êm xuôi”.

Phát biểu ý kiến ngày 22.4.1977.

Một tuần sau, ngày 22.04.77, có cuộc họp Góp ý kiến vào bản dự thảo “Đề cương báo cáo của Đảng bộ tỉnh Bình Trị Thiên”. Đức Điền lấy làm vinh dự được mời tham gia đóng góp ý kiến, cảm ơn Ban tổ chức và coi đây là một việc làm có tính cách công minh, mới mẻ “vì Đảng và Tôn giáo không đi chung với nhau”. (Cố toả dứt xuất vẻ tay!) Với tư cách là người lãnh đạo tôn giáo, Đức cha góp ý về Chính sách tôn giáo của Đảng.

1) Với cách tiếp cận và nhìn nhận tôn giáo trong bản Đề cương, Đức cha thấy tôn giáo chỉ được nhắc tới ở 2 lần. Một lần, trong mục “phát huy quyên làm cho tiếp thu của nhân dân” có nói đến “đoàn kết các tầng lớp nhân dân” trong đó có đề cập các tôn giáo. Một lần nữa khi nói về “công tác quần chúng, bảo vệ an ninh, chính trị và trật tự xã hội” sau khi đã kể ra bao nhiêu tội phạm và các âm mưu phá hoại...”.

2) “Đề tránh những lo âu và công tình không mấy tốt của đề cập các tôn giáo đối với Đảng”, Đức cha “đề nghị đem chủ nói về chính sách tôn giáo lên mục B, nên nói về “phát huy quyên làm cho tiếp thu của nhân dân”. Nhận xét của Đức Điền lấy từ tư ý đề của Đảng : khi Đảng nói chính sách tôn giáo, phải hiểu chính sách đàn áp tôn giáo. Nếu không, thì sao đặt tôn giáo vào mục an ninh chính trị, xã hội và xếp hoạt động tôn giáo bên cạnh những âm mưu phá hoại và mới thì tội phạm? Thực tế là chính quyền đang đàn áp tôn giáo.

Đức cha đến công một việc mới xảy ra trước đó mấy ngày. Ngày Chúa nhật 10-4-1977 là ngày lễ Phụng sinh của Công giáo, một ngày lễ lớn, được chuân bị bằng công một tuần trước. “Xã Hội Trí phải làm thuở lại trong thôn xã Quảng Trị. Huyến cho làm trong 10 ngày những xã rút xuống còn năm ngày để thi đua. Mới thôn được chia phần của mình và sẽ phát động lao tác vào sáng Chúa nhật. Ngày thứ bảy, thôn Trí Bửu (hầu hết là công giáo) đã đề đến xin xét lại cho được bảo công giáo có gì đi hành nghi lễ đạo, rồi sau đó sẽ đi làm, nếu không kịp thì xin làm đêm nữa. Những xã không cho (...). Có người nói với xã xin xét lại, vì nếu được bảo họ không tuân lệnh, thì thì những người nào uy tín của chính quyền đưa ra phê phán. Như hôm lễ Giáng Sinh

76, thôn Trí Bù cũng đã không đi làm vì họ phải đi lễ. Nhưng xã cũng quy định không xét lễ... Thì rồi, thôn Trí Bù lấy quy định nhân dân làm chủ nên không đi làm thu lễ hôm đó, mà đi lễ hát. Ngày hôm sau họ hủy định của thôn ra làm thu lễ thì thay vì năm ngày, họ làm trong hai ngày rồi là xong. Nghe nói xã định tuyên định họ, nhưng họ không nhận vì họ không tuân lệnh đi làm trong ngày lễ Chúa Phụng Sinh hôm đó”.

Nhưng trong họp cộng thể như trên cho phép khẳng định một cách khái quát : “Chỉ có thể do tín ngưỡng thế tục thì như người có tín ngưỡng mới sống thoải mái, hạnh phúc trong chế độ xã hội chủ nghĩa mà thôi” ! Đảng và Nhà nước chỉ trừng trị do tín ngưỡng bòn vắn bòn, sách nhiễu. Đã có tới 5 sắc lệnh và thông tư. “Nhưng trong thế kỷ này có những khu vực đi ngược lại với chính sách”.

Hai bài phát biểu trên mở đầu cho mười năm gian khổ của một công dân giám mục, vẫn kín đáo, gần gũi với những con người lao động, những tình người đẹp trong xã hội hiện là những kẻ có quyền lực, nay bỗng chốc đổ ra sân khu vực thể dục.

Chính quy định ra tay

Đây là khoảng thời gian chính quy định bắt đầu đợt vận động vận tải. Đợt vận động vì trước đó ngài đã thái độ rất tích cực với những lời nói từ đó của chính quy định. Rồi từ đợt vận động đến trừ dục trong suốt 10 năm trời.

Một trận Tội quắc Tp HCM can thiệp bằng cách đi kiện Đức Điền trước Đức Bình. Ngày 06.08.1977, ông Nguyễn Văn Chì, Chủ tịch UBND TP HCM, kính gửi "Ông Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình, Tổng Giáo phận Tp HCM" một bản "NHÂN ĐƠN NH VỚI HAI BẢN VĂN ghi lời tôi phát biểu của TGM Nguyễn Kim Điền.

Ông Chì ra bề ngoài thờ. Ông không biết hai phát biểu kia có phải của Đức Điền. Nếu là của Đức Điền, không biết Đức cha có muốn cho phải biết không? Ông chỉ biết hai bản văn kia đã được phê bình rất rõ ràng trong nội bộ, là chúng những trong giới Thiên Chúa giáo, mà chỉ Phụng giáo nữa. Nếu chỉ có thế, ông cũng chẳng lo, vì còn nằm trong tay đàn áp của ông. Tức cho ông, nó lại được phê bình rất ngoài quốc. Vì huy kỳ, ông nói "một số nơi khác". Điêu cho chúng chúng, đến với ông, đó là một hành động phạm tội, bởi vì "lời động từ do tín ngưỡng". Sau khi hát đi hát lại bài từ do tôn tín ngưỡng, từ do tôn giáo, những giáo đoàn kết, toàn dân một lòng v.v... Ông

lên án:

Chúng tôi cho rằng: người ta không thể nhân danh tổ do tín người, nhân danh Chúa, nhân danh Phật để cho phép mình làm, hoặc là bệnh virus cho người hành động bị xô u xa nhút, phi đạo đức nhút. Chúa và Phật cũng như để ngạo các tôn giáo và người hàng giáo phẩm chân chính nhút để nhút s không cho phép làm nhút th. Nhưng người làm nhút th, bệnh virus nhút th, không người làm mất phẩm giá của mình, mà còn làm mất phẩm giá của đạo đạo, của đạo lý mà chính tác giả hai bên vẫn đang tín người. Làm nhút th là nhân danh tổ do tín người để khuyến khích mọi hành động phản cách mạng, mọi hành động xô u xa phi đạo đức. Chúng ta tin tưởng để ngạo có đạo cũng như các hàng giáo phẩm chân chính trong tôn giáo s kiên quyết chống lại người thái độ và hành động nhút th.

Đàn áp tôn giáo trong truyện: Nghị quyết 297/CP

Hơn 3 tháng sau, chính sách đàn áp tôn giáo được chính quyền ngang nhiên ghi trên giấy truyện m đen với Nghị Quyết 297/CP Hội đồng Chính phủ ra ngày 11.11.1977. Tại đây, không còn là không có tổ do tôn giáo thút s n a. Mà là đàn áp tôn giáo trong truyện. Nghị quyết 297 áp dụng cho Miền Nam chính sách đàn áp tôn giáo đã thút hi n tại Miền Bắc từ 1955, với Số Lệnh 234 khá c i m ... trên giấy t. Bấy giờ thì trên giấy t cũng không còn n a. Đánh giá Nghị quyết này, Độc Điền nói:

Nghị quyết 297/CP là cái “thòng lọng” để thút c chúng tôi mà thôi

Đúng th:

Ngày 16.3.1979, UBND tỉnh ra quyết định tổ chức tại Địch chếng viên Hu: "Truyện phi nhút m đào tạo người người chuyên hoạt động tôn giáo t t (...) và báo v t qu c Việt Nam xã hội chủ nghĩa". Vì th truyện s "do h để i h c chuyên nghiệp qu n lý", "t c và n i dung gi ng d y" cũng như "quy hoạch đào tạo v.v..." phi được y ban Nhân dân tỉnh xét duyệt.

Ngày 13.12.1979, đơn l t Ti u chếng viên b công l p hóa.

Đức cha trỏ lời dõ t khoát:

Ơn thiên triu làm linh mục hoàn toàn thuộc quy Ơn Thiên Chúa và Hội Thánh có trách nhiệm xét đoán, xác nhận mọi ơn thiên triu để truy Ơn chức thánh.

Các chức vụ Ơn Công giáo được thi t lập trên những nguyên tắc mà Hội Thánh đã quy định trong Giáo luật và Ti u chức vụ Ơn và Đức i chức vụ Ơn (Giáo luật các s 1358-1371).

Hội Thánh phải được t do trong việc chọn lựa đào tạo chức vụ Ơn sinh, việc truy Ơn chức, bổ nhiệm và chuyển chức Ơn các linh mục (S Ơn nh v đào tạo linh mục).

Những nguyên tắc và quy luật trên là kinh nghiệm ngàn năm của Hội Thánh nói chung và của Giáo phận Huế t m ỹ trăm năm qua nói riêng.

Nhà nước áp dụng Nghị quyết 297. Đức Điền khẳng định quy Ơn và bổn phận của Hội Thánh. Đàn áp là quy Ơn và l ợc của nhà nước. Giáo hội dù bị đàn áp t ị đâu cũng không thể nh ợng bỏ m ột phần ly nào v căn tính của mình. Những đây ch ợa phải là âu lo lớn nh ột của Tgm Huế.

Mọi âu lo lớn nh ột của Tgm Nguyễn Kim Điền: ợy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước.

Chính quy Ơn th ợng tay đàn áp tôn giáo là chuyển t ợt y Ơn m trong bổn chức của nó. Đi u khi Ơn Đức cha lo ng ợi nh ột là chính ng ợi trong Giáo hội phá Giáo hội. Những ng ợi do chính quy Ơn gài vào bổn nh ợu cách, t ị lâu, t ị lúc còn t ị m bé, học b ợ m ợc b ợy cách này hay cách khác (tình, t ị n, quy Ơn) nh ợm qu ợc doanh hóa Giáo hội và thành lập Giáo hội t ợ tr ợ, tách r ợi kh ợi Giáo hội hoàn vũ nh ợ bên Trung ợng. Chính trong m ợi lo âu này mà Đức cha t ợng để i cô để c.

Những ng ợi công giáo yêu T ợ qu ợc, yêu hòa bình ngoài B ợc.

Đ. mi. n B. c tr. c 75 đã có “H. i liên l. c nh. ng ng. i Công giáo yêu n. c và hoà bình” thành l. p h. i tháng 3.1955. Đây là công c. Nhà n. c dùng đ. phá đ. o, bách h. i đ. o t. bên trong. Ai ch. ng l. i nhóm đó b. coi là ch. ng l. i nhà n. c. Ng. i Công giáo ch. u bao kh. n khó, tù đ. y cũng là do nhóm này. Hai linh m. c n. i t. ng c. a nhóm: Nguyễn Th. V. nh và Võ Thành Trinh.

Cũng may nhóm này g. m toàn nh. ng linh m. c hay giáo dân đ. c l. a ch. n . nh. ng thành ph. n không đ. o đ. c, nên ít ai theo; h. có cái quy. n c. a nhà n. c, mà h. l. i đ. t nát, nên càng đ. t. n, ng. i ta v. a s. , v. a bi. t b. m. t c. a h. . Vì th. , nhóm đó đã s. p tàn n. u không có mi. n Nam đ. n t. p s. c và h. i ph. c nó đ. i nh. hi. u m. i.

Đ. y ban Đoàn K. t Công giáo Yêu n. c

T. i mi. n Nam, ngay sau ngày 30.4, linh m. c Nguyễn Đình Thi đã chuy. n t. Công giáo và Dân t. c v. cho linh m. c Tr. ng Bá C. n. Báo đã ra m. t s. đ. u tiên t. i Sài Gòn v. i gi. y phép c. a B. Văn Hóa Thông tin chính ph. cách m. ng Lâm th. i ngày 4.7.1975. Đ. u năm 1980, có Đ. y ban V. n đông Công giáo xây d. ng và b. o v. T. qu. c. G. i t. t là Đ. y ban V. n đ. ng Công giáo (UBVĐCG)

Tháng 8.1983, có H. i ngh. Đ. y ban Liên l. c Công giáo Toàn qu. c (UBLLCGTQ) t. i Tp HCM quy. t đ. nh tri. u t. p Đ. i h. i nh. ng ng. i Công giáo xây d. ng và b. o v. T. qu. c, b. o v. Hoà bình.

Đ. i h. i đã h. p t. i Hà n. i t. ngày 8 đ. n 10.11.1983 và thành l. p Đ. y ban Đoàn k. t Công giáo Yêu n. c Vi. t Nam. Vì th. Đ. i h. i nh. ng ng. i Công giáo Vi. t Nam xây d. ng và b. o v. T. qu. c, b. o v. Hoà bình cũng đ. c g. i là Đ. i h. i Đ. y ban Đoàn k. t Công giáo Yêu n. c Vi. t Nam. Lm Nguyễn Th. V. nh làm ch. t. ch UBLLCGTQ, nh. ng đ. u n. o c. a Đ. y ban là 4 linh m. c đã đ. c 'đ. ng xây d. ng' nh. chính h. công nh. n: C. n T. Minh Bích. Là nh. ng ng. i trí th. c, m. y ông này t. nh. , hi. n t. ch. không hung hăng nh. m. y ông mi. n B. c tr. c kia. Đ. chính danh, ph. i g. i là Đ. y ban Đoàn k. t Linh m. c Yêu n. c. Còn giáo dân yêu n. c thì chính quy. n dùng vào vi. c khác h. u hi. u h. n, ch. ng h. n làm trong Ban Tôn giáo chính ph. . Đ. y ban tuy l. o t. o nh. ng r. t m. nh: s. c m. nh c. a ông ch. nó.

Ngày 19.10.1983, Đ. c cha Nguyễn Kim Điền đã g. i th. cho linh m. c Nguyễn Th. V. nh, Ch. t. ch Đ. y ban Liên l. c Công giáo toàn qu. c, ph. n đ. i ý đ. thành l. p Đ. y ban Đoàn k. t Công giáo

Yêu nước Việt Nam. Ngài viết: "Ai cũng biết Ủy ban Liên lạc Công giáo ở Trung Quốc đã biến thành Giáo hội Tờ trờ, tách lìa khỏi Giáo hội tông truyền Rôma. Đương nhiên, Đức cha thừa biết ngài không thể ngăn chặn được việc đó, vì đây là một chuyện quan do chính quyền thiếp lập. Nhưng bên phía ngài và các giám mục là phải ngăn chặn. Ngài cấm các linh mục Giáo phận Huế tham dự. Và treo chén linh mục Nguyễn Văn Bính, đồng ý quy thuận ngài, vì đã gia nhập UBĐKCGYN. Nhưng lý do khiến Tgm Huế chấp nhận việc biến lập UB này sẽ được nhắc lại cách chi tiết cho các linh mục quốc doanh trong một dịp gặp linh mục Huân Công Minh.

Nói với các linh mục trong UBĐKCG.

Linh mục Minh, đồng biểu Quốc hội, Phó Chủ tịch UBĐKCGYN VN có tiếp gặp Đức Điền, xin tha vâng cho linh mục Nguyễn Văn Bính. Đức cha trả lời: Ngỏ ý muốn tha phạt linh mục Bính nhất, chính là Tgm Huế. Tuy nhiên, là linh mục, chức Huân Công Minh đòi hỏi: Giờ phút nào linh mục Bính không theo UBĐKCGVN nữa, thì tức khắc phải vâng ngay. Nhân dịp này, Đức Điền nói với linh mục Huân Công Minh đồng ông vâng nói lại với các đồng chí của ông:

1)Đương nhiên sẽ dùng họ để phá Giáo hội. Hãy đọc Bài mở đầu của "Chống nghĩa Xã hội và Tôn giáo" trong quyển CHỐNG NGHĨA XÃ HỘI KHOA HỌC, chương trình trung cấp. Nhà xuất bản sách Giáo khoa Mác-Lênin, Hà Nội 1978, trang 18: "Nhà nước xã hội chủ nghĩa đoàn kết các tôn giáo trên cơ sở lợi ích chung, trong một mặt trận dân tộc thống nhất, cùng toàn dân đấu tranh cho độc lập dân tộc dân chủ và chủ nghĩa xã hội, đồng thời xây dựng giáo hội để cải tạo, thoát ra khỏi sự lệ thuộc của giáo hội nước ngoài". Chính sách là thế. Họ phải đem thực hành, như các nước xã hội chủ nghĩa khác nói, điển hình là Trung Quốc. Nếu các linh mục Việt nam mình không làm "giáo tử da... chức, cần đấu tranh" thì Nhà nước sẽ thành lập cách khác.

2) Thực tế thì UBĐKCGYNVN đã tỏ ra mình được lập với Giáo Hội rõ ràng:

a- Ủy ban Liên lạc Công giáo Yêu nước đã biên tập mọi tài liệu các linh mục họp nhau vào UBĐKCGYNVN mà không qua các Giám mục, lợi nhuận Nhà nước làm áp lực buộc các giám mục phải đi vào khuôn khổ cho các linh mục kia đi họp tại Hà Nội vào cuối năm 1983.

b- Linh mục Nguyễn Văn Bính (Huân) là LM điển hình của LM UBĐKCGYNVN, bắt chấp Giáo luật 278c và Tuyên cáo của Thánh Bộ Giáo sĩ 8-3-1982, bắt buộc khuyến cáo của GM mình,

còn ngỏ ý xin GM mình cấp cho giấy phép t. v. t. c. đ. đi h.p thành lập UBĐKCGYNVN n.a; khi b. ph. t. r. i còn thách thức là mình không bao giờ đ. ý rút tên khỏi UB kia, ch. ch. GM đ. ý s. a sai thôi. TGM Hu. không mu. n có m. t LM nh. th. trong giáo ph. n.

c- V. m. t. t. tr., thì th. c. t. Nhà n. c. ch. xem UBĐKCGYNVN là giáo h. i chính th. c. B. ng ch. ng: T. t. năm 1984, Ch. t. ch. H. i đ. ng B. tr. ng Ph. m Văn Đ. ng vào ăn T. t. Hu., thì chính quy. n đ. a ph. ng ch. m. i LM Nguyễn Văn Ng. c (có c. lòng đi h.p UBĐKCGYNVN l. n đ. u mà khi v. thì b. c. t. ch. c. Quy. n T. ng đ. i đ. n và C. v. n c. a Giáo ph. n) làm đ. i đ. n cho gi. i Thiên Chúa giáo t. nh Bình Tr. Thiên mà không đ. m x. a gì GM s. t. i. M. y m. i năm qua, các linh m. c trong y ban Liên l. c Công giáo Yêu n. c, và ch. có các ngài, đ. c đ. i h.p qu. c t. nh là đ. i đ. n Giáo H. i Công giáo Vi. t Nam. Ngày nay, b. nhi. m, thuy. chuy. n hay phong ch. c linh m. c ch. ng h. n... n. u không có "placet" c. a UBĐKCGYNVN thì không xong.

d- T. i sao chính sách Nhà n. c là đ. i t. đ. o, mà logic là các linh m. c đ. u b. chèn ép m. i m. t, còn linh m. c thu. c UBĐKCGYNVN đ. c c. u đ. i đ. cách? Nhà n. c l. i t. n phí h. ng m. y tri. u b. c đ. giúp thành l. p UBĐKCGYNVN v. a qua? Và GM ch. ng đ. i vi. c thành l. p y ban đó thì b. th. m v. n 120 ngày?

TGM Hu. nói ti. p v. i linh m. c Minh là ngài không tin linh m. c s. làm nh. ng đ. u ch. ng đ. i H. i Thánh công khai đầu, nh. ng th. h. sau linh m. c Minh hay k. ti. p sau n. a kia..., vì đã là công c. cho chính sách Nhà n. c r. i. Do đó, TGM Hu. th. y, theo l. ng tâm mình, c. n ph. i báo đ. ng công khai, dù ch. đ. n đ. c m. t mình. Vì TGM Hu. không mu. n gián ti. p tham gia vào vi. c phá Giáo h. i. (Th. g. i hai đài Vatican và Veritas ngày 10.5.1985).

Nh. ng th. h. sau: m. t l. i báo đ. ng đáng cho chúng ta hôm nay ph. i gi. t mình.

(UBĐKCG h. t th. i hay ít hi. u qu. h. n, thì chính quy. n làm cách khác: UBĐK hóa hàng Giáo ph. m: đ. n ti. n s. vi. c x. y ra đúng nh. nh. n xét c. a Đc Đ. n. D. hi. u: lôgic c. a Đ. ng).

T. ng đ. i cô đ. n nh. ng đ. c nâng đ.

Đc Đ. n nói v. i Hu. nh Công Minh: "TGM Hu. th. y, theo l. ng tâm mình, c. n ph. i báo đ. ng

công khai, dù cho đến đức mẹ tôi mình". Sự thế ra sao? Đức Giám mục Ban Mê Thuột hoàn toàn ủng hộ lập trường của TGM Huế. Sau khi vài linh mục của ngài đi tham dự cuộc họp thành lập UBĐKCG tại Hà Nội và, thì ngài báo họ phải rút ra khỏi cho mau. Các linh mục đó làm đến cho ngài xin vâng phục mà đến ngính quy cũng bị bắt đi u đó, nên gọi Đức Cha ra công an và cấm Đức Cha không được đến nơi này và nói ngài muốn đi kinh lý trong giáo phận thì sẽ được và đi u ki đến đức mẹ tôi của tôi. Đức Cha Xuân Lộc thì nói: các anh đi họp Hà Nội trong lúc tôi đang bận việc. Nhưng bây giờ anh nào ra mặt hoạt động thì sẽ bắt tôi! Theo mặt giáo dân trong UBĐKCG như đến, thì trong số 142 LM tham dự, nay chỉ có chừng vài LM là theo họ nay ban y thôi, còn lại thì vì sợ không dám công khai rút ra, nên chỉ theo cách tiêu cực. Nhưng phải ghi nhận: trong toàn Hội Thánh tại Việt Nam, chỉ có 1 linh mục bị treo chén vì gia nhập UBĐKCG, linh mục Nguyễn Văn Bính.

Thế thì chỉ có Đức Điền cấm ngưng các linh mục đến quy n ngài tham gia UBĐK. Vì chỉ ngưng đi quy t lập UBĐKCG là nguyên do chính khi n chính quy n trừ d p Tgm NKĐ và nhi u ng i khác. Đức bắt ngưng ng i c ng tác g n gửi c a ngài nh Im Nguyễn Văn Lý, Im Trần Văn Quý, n tu Trần ng Th Lý b th m v n, b t b , giam c m.

Nhng:

"Các linh mục bắt đi "làm việc" như thế nói các ngài đau khổ cho phận mình thì ít, mà xót xa cho B trên thì nhiều. Tất cả an i nhau đến kiên tâm chịu t đ o mòn vì Chúa". Các linh mục Huế cho là vì linh mục Nguyễn Văn Bính bắt phải treo chén, nên chính quy n đã trở thù b ng cách tàn phá, bắt b Giáo phận Huế. Các ngài e sợ TGM Huế đau lòng tr c áp l c, r i m m đi chẳng, nên h t v này t i v kia đến thăm ch ng, coi Đức Cha có nao lòng mà nghĩ đến việc đ u đ u hay đ u hàng chẳng. Các ngài kh ng đ nh: chúng con vui lòng chịu bắt b , xin Đức Cha đến vì chúng con mà bị cu c. Chúng con c u nguy n thêm đ Đức Cha trung kiên đến cùng".

Và Đức cha đã trung kiên đến cùng.

Lời trần trụi: Th Chung gọi T ng Giáo phận Huế ngày 19-10-1985

Kính gọi các Linh mục, Tu sĩ nam nữ và Anh Chị Em tín hữu Giáo phận Huế

Anh Ch. Em rất thân mến

Năm 1971, tại Thủ Đức Hồ Chí Minh Giám mục Thủ Đức gửi, tôi có phát biểu: “Đã có những Giám mục chịu chết vì bệnh virus quyển lị của Hồ Chí Minh. Nhưng ngày nay có Giám mục nào dám chịu chết để bệnh virus quyển lị của con người không?” Hôm nay phúc thay, hôm nay chính tôi được Chúa gọi để chịu tử nạn, chịu chết vì bệnh virus nhân quyền, chân lý và công bình.

“Sức mạnh của Tôn giáo” đã ký tại Hà Nội ngày 14-06-1955 do Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa Hồ Chí Minh và Chủ tịch Quốc hội Phạm Văn Đồng, chủ trì, dự 13: “Chính quyền dân sự không can thiệp vào nội bộ Tôn giáo. Nhưng liên hệ giữa các Giáo hội Công giáo Việt Nam và Tòa thánh La Mã là vấn đề nội bộ”. Dự 14: “Các tôn giáo phải tôn trọng luật pháp nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa như mọi tôn giáo của nhân dân khác”.

Tuy nhiên, nếu luật pháp đi ngược với ý Trời, chà đạp các quyền của con người, trong đó có quyền tự do tôn giáo là thế do tín ngưỡng, thì như trong biên bản làm với Công an Bình Trị Thiên ngày 15-10-1984, tôi đã khẳng định: “Như các Thánh Tông đồ ngày xưa và các Thánh Tử đạo trải qua các đời, tôi phải vâng lời Thiên Chúa hơn tuân luật pháp của con người”. Dĩ nhiên họ u quả sẽ là tử nạn và chết chóc. Họ quả đó, chết chóc của Anh Ch. Em hôm nay sẵn sàng và vui lòng đón nhận như phận thụ tạo Chúa ban sau 25 năm Giám mục mà đã 22 năm được phục vụ Giáo phận Huế.

Khi tôi bắt đầu rời, thì xin Anh Ch. Em đừng ai tin lời khai nào, dù có kèm theo chữ ký mà người ta kể là của chính tôi.

Giờ đây chỉ còn một việc là tôi tha thiết xin Anh Ch. Em cảm ơn Chúa với tôi, đừng thôi tăng thêm và tiếp tục cầu cho tôi được tuyêt diệu trung thành với Chúa và Hồ Chí Minh cho đến hết cuộc đời.

Tôi xin phó thác Anh Ch. Em trong tay Chúa và Đức Mẹ La Vang.

Thân ái chúc lành cho Anh Ch. Em. Ngợi khen Chúa Giêsu Kitô.

Hu ngày 19 tháng 10 năm 1985

Ph. Nguyễn Kim Điền. Tổng Giám mục Hu.

Kết

Sau 120 ngày bệ thềm vãn, h 1984, m c d u là Tổng Giám mục giáo phận miền Trung, ngài không được phép đi thăm viếng các giám mục thu c giáo phận, các giám mục khác cũng không được t i thăm ngài, ngài không được phép đi họp h i ngh th ng niên c a HĐGM/VN, không được phép ra kh i chu vi Tp Hu để thăm các giáo x và làm các công tác cần b n c a m t giám mục.

Ngày 08.06.1988, 11 ngày tr c l Tuyên Hi n thánh c a 117 Chân ph c T đ o Vi t Nam, Đức cha đã qua đ i t i bệnh vi n Ch R y, Sài Gòn. Theo nh ng ngu n tin kh t n, Đức cha b d u đ c. N u ngài b d u đ c thì ngài là m t v t đ o. N u không, thì ngài cũng v n là m t v t đ o, nh ng t đ o cách đau th ng h n, t đ o tri n miên nh bao nhiêu con cái Chúa dù b hành h , chèn ép, lăng nh c, đánh đ p, v n hiên ngang, vui t i và kiên v ng, t đ o m n. M i m n Tin, C y.

Hôm nay đây, ti ng nói nóng b ng c a c Tổng Giám mục NKĐ ti p t c vang d i trong lòng Giáo h i và Đ t n c. Có l vang d i h n khi nào h t. Tòa Khâm s , Thái Hà, Đ ng Chiêm, C n D u, Hoàng sa, Tr ng sa, Dân oan... Tôi vui m ng vì m t linh m c công dân r t già đã có lúc im h i sau m t đ i tranh đ u nay l i gióng lên ti ng nói báo đ ng. Tôi gi t mình th y bên c nh nh ng ng i li u mình đ u tranh cho t do dân ch , cho ch quy n đ t n c, có hai linh m c già thông thái, đ o h nh bao nhiêu năm tháng chuyên chú vào khoa Kinh Thánh h c, mà nay 'xu ng núi', nh p cu c, nh ch ng còn bi t dè d t, khôn ngoan là gì n a. L i nói năng th ng th ng nh không bi t đ n 'bác ái'. Ch ng t hoàn c nh c p bách đ n ch ng nào. Đây là th i đi m c a Caritas in Veritate. Bác ái trong s th t, bác ái vì s th t. Không ph i th bác ái nh t th ch, bác ái n c b t mà là bác ái thí m ng, bác ái n y l a.

"Anh em đ ng t ng Th y đ n đem bình an cho trái đ t; Th y đ n không ph i đ đem bình an, nh ng đ đem g m giáo. Qu v y, Th y đ n đ gây chia r gi a ng i ta v i cha mình, gi a con gái v i m , gi a con dâu v i m ch ng. K thù c a mình chính là ng i nhà" (Mt 10, 34-36).

Đó là một niềm tin mà người Kitô hữu gửi là Tin Mừng, Tin Lành; một lời mà người công giáo gửi là Lời Chúa.

Thì ra bình an của Chúa khác với bình an của thế gian. Bình an genuine giáo. Và Thiên Chúa Tình Yêu là Thiên Chúa gây chia rẽ, chia rẽ. Và khi nghe "Kẻ thù của mình chính là người nhà", có lẽ ta thấy hơi:

Nhà nào? Nhà Chung? Nhà Thờ? Nhà x? Nhà Chùa? Nhà Dòng? Nhà N? C? Câu trả lời thu? trách nhiệm của mỗi chúng ta.

Xin cảm ơn Quý vị và các Bên.

31.10.2010.

[1] Lý lẽ về Echange France – Asie, Việt Nam, Janvier 1987.

[2] Cõi Chàng trẻ của Trăn Đông Phong.

[3] Mời bạn phát biểu và, Đức Điền ghi lại. Ngài viết: “Có thể khi phát biểu người khác câu văn và người ta không hiểu ‘nguyên văn’ như trong bài ghi lại. Nhưng tôi cam đoan về ý và thể các ý nghĩ thì trung thực”. Đức cha quá biết, mời bạn phát biểu có thể bạn nghĩ ta có ý xuyên tạc.

[4] Về nội dung số kia, đây là chàng trẻ của HT Thích Quảng Đức: “Tình hình mỗi ngày một căng thẳng và ngày 3.3.1977 đã đến đỉnh cao nhất khi chàng số đến chiếm đóng cô nhi viện Quách Thôn Trang ở đường Trăn Quốc Toản (phía sau Việt Nam Quốc Tế mà trước đó họ đã

chỉ m r i và bây gi m t r p chỉ u bóng r t l n đã đ c xây lên t i đó), gi t t m b ng mang danh hi u GHPGVNTN và li ng xu ng l đ ng. Ngay 11 gi hôm y, nhân danh T ng th ký Vi n Hoá Đ o, tôi đã ký m t thông t kêu g i tăng ni s n sàng hy sinh đ b o v đ o pháp và danh d Giáo h i. Đ n ngày 6.4.1977, TT Huy n Quang và tôi cùng m t s v khác b b t vào nhà tù Phan Đang L u Bà Chi u Gia Đ nh. Ít lâu sau, tôi đ c bi t c th ng to Thích Thi n Minh cũng b b t và đã ch t m t cách bí n t i s Công an Sài Gòn đ ng Tr n H ng Đ o” (Ph t giáo Th ng nh t/Th ng nh t Ph t giáo. Nxb Tin, Paris 1994, tr. 26)